

Zprávy z indiánského tábora, 2024

16. 7. 2024

Rok se s rokem sešel a my jsme opět obydleli naši vesnici. A to již po jednatřicáté. K naší radosti se v prvním poradním kruhu objevila spousta nových tváří a my se už teď těšíme jaká jména pro tyto nováčky Velké Tajemství přichystalo. V podvečer trochu sprchlo, ale nyní již se na nás Otec Slunce usmívá a ulehá ke spánku stejně jako my.

17. 7. 2024

První ráno letošního táboření bylo příjemné. Všichni si postupně zvykají na indiánský život a užívají si toho, že je v okolí klid a žádní nepřátelé se na nás patrně nechystají. Proto mladí dospělí pod vedením Berušky, Vede Koně s Ithunkaly připravili zajímavou rodovou hru. Podle starého příběhu, ve kterém zlý netvor Windigo očaroval dívku, která se mu líbila. Naše rody musí projít mnoha soutěžemi a sesbírat klíče, kterými zakletí zlomí. Při tom budou získávat políčka na herním plánu a nejlepší rod bude odměněn. V průběhu dne se uskutečnila první z těchto soutěží – posílání zpráv bez mluvení, psaní a jiných pomůcek. Krom toho byl již postaven terč na lukostřelbu a hod nožem a bojechtiví zájemci mohou cvičit zápolení s naším válečníkem Zubrem. Večer jsme usedli k Ohni Přivítání. Vše probíhalo jako vždy až do chvíle, kdy šaman Hwa-Ikpi navrhnul, že posílíme zvláštní panenky jednotlivých klanů, kterými nám loni škodí zlý padouch Tulsa. Když panenky škodí, mohou i pomáhat, předpokládal šaman a poslal pro ně svou ženu, která je celý rok střežila. Ale ouha! Hignawaton příběhla se zděšeným křikem, protože chyběla panenka klanu Psích Bojovníků. Ti okamžitě ztratili veškerou odvahu a odmítli pronásledovat drzého zloděje. Rozhodli jsme, že za této situace posílíme ochranná kouzla kmenovou písní a zpěvem klanu Tří Sester pod vedením Perličky. Dospělí válečníci budou střežit vesnici. S raním úsvitem se klan Lovců vydá hledat stopy a podle toho co najdou se rozhodneme, jak postupovat dál. Rozhodně je to zlé neštěstí a doufáme, že se nám podaří dát vše do pořádku.

18. 7. 2024

Třetí den začal zostra. Ještě chybělo mnoho času do ranního jídla, když nás vzbudil Ithunkalův svolávací skřek. Náčelník klanu Lovců se už za úsvitu vydal po stopách škůdců. Objevil několik skřetů s ohavným šamanem, jak si pohrávají s ukradenou panenkou Psích vojáků. Bylo nám jasné, že silou je nepřemůžeme a musíme použít lest. Hwa-Ikpi navrhnul, že použije kouzlo neviditelnosti. Z dobrovolníků vybral nového válečníka Jakuba a malou squaw Žabičku na Lístečku. Tito dva budou díky kouzlu neviditelní pro všechny zlé bytosti. Ithunkala je dovedl ke skřetímu doupěti. Celý kmen se vyzbrojil a šel s odstupem za nimi pro případ, že by se lest nezdařila a museli jsme se skřety bojovat. Ale nebylo to nutné. Neviditelní získali nejen ztracenou panenku, ale i

kouzelnou hůl skřetího šamana. Oklamání skřeti vyběhli z lesa a ocitli se tváří v tvář celému kmeni včetně Psích válečníků, kterým se vrátila ztracená bojovnost. Skřeti uprchli a my jsme se radostně vrátili do vesnice. Později odpoledne přerušil náš odpočinek příchod vzácného hosta. Byl to Sluneční Muž, který k nám zavítal po velmi dlouhé době. Poprosil nás o pomoc s obnovením své zahrádky kouzelných květin, které poničil nějaký zloduch. Když jsme zahrádku prohlédli, bylo nám jasné, že ji poškodili prchající skřeti. Pokusíme se květiny obnovit s pomocí Vody, Ohně, Země a Vzduchu. Sluneční Muž totiž nedokáže s těmito mocnými živly spolupracovat osobně. Večer jsme v kouzelném ohni spálili hůl skřetího šamana a máme tak jistotu, že tyto naši nepřátelé jsou na dlouho velmi oslabeni. Přesto pro jistotu postavíme hlídky. Když se setmělo, Ithunkala a Vede Koně pozvali postupně všechny rody k naší herní desce a oznámili jim, jak uspěly v první hře.

19. 7. 2024

Včerejší ráno nás navštívily ženy z úřadu, který dohlíží na to, aby táboření probíhalo v souladu s předpisy o zdraví, hygieně a dalšími zákony. Uspěli jsme na výbornou – vše je v obou našich vesnicích v pořádku.

19. 7. 2024

Ráno jsme si lámali hlavy tím, jak přivoláme první důležitý živel Vodu pro záchranu magických květin ze zahrádky Slunečního Muže. Nakonec jsme se shodli, že Vodu potěšíme vodní dráhou s mlýnky v našem potoce. Každý rod si vyrobil svůj mlýnek. Když byly všechny vloženy do potoka, objevila se Voda. Byla potěšena naší snahou, avšak aby nám mohla pomoci, museli jsme přislíbit úklid potoka v okolí našeho ležení od všelijakých nanesených nečistot. Po složení slibu nám pomocí kouzla vytvořila z místní potoční vody posvátný lektvar, který nám pomůže květiny uzdravit. V odpoledních hodinách rody plnily další úkol ve Windigově stezce, který připravil Šedý Jezevec s Taté Witkou. Všichni z rodů museli mít zavázané oči až na jednoho vůdce, který musel slovně provést všechny celou stezkou. Rody si vedly výtečně. Den jsme vzhledem k dobrému počasí zakončili meditacemi.

20. 7. 2024

Po ranním jídle jsme zjistili, jak jsou na tom rody s čištěním našeho vodního toku v okolí ležení. Ty, které ještě neměly úkol splněný, čistily vodu dnes. Ovšem nezapomněli jsme ani my ostatní. Přemýšleli jsme, který živel se pokusíme přivolat dnes. Vzhledem k možnosti uchování jsme se rozhodli pro Zemi. Po dopoledním jídle nás svolal šaman Hwa-Ikpi do sněmovního týpí, kde udělal obřad, který nám měl přilákat Zemi. Každý z rodů donesl hrst zeminy z posvátného kopečku, hlíny vykopané z ohniště. Po mocném kouzlu se zvenku ozvalo zatleskání. Ithunkala z klanu Lovců vyběhl zjistit, co se děje. Spatřil však svou squaw Ohinjiyan Íhá, Věčně Se Smějící. Ta ho nepoznala a představila se česky jako Země. Anglicky nám sdělila, že pro nás má cenný dar, který můžeme získat po

splnění úkolu. Vzhledem k jazykové bariéře si však zvolila za průvodce úkolem Perličku. Po získání všech důležitých informací společně spustily stezku Matky Země. Všechny rody prošly úspěšně. Země zatím naši snahu nezhodnotila, čekáme tedy co přinese zítřejší den. Pro dnešní noc je u nás ve vesnici milým hostem.

21. 7. 2024

Ve velmi horkém letním dnu jsme se ukrývali u potoka a ve stínu stromů. Přípravovali jsme medicínové váčky a bavili se různými drobnými hrami. Přitom jsme samozřejmě nezapomněli přemýšlet o tom, jak získat pomoc dalšího živlu – Ohně. Rozhodli jsme se, že s večerním soumrakem ho zkusíme přilákat plamínkovým tancem. Ve vhodný čas se tedy bojovníci pustili do křesání a jako první rozdělal oheň Sokol. Potom klan Bubnů rozezněl své nástroje a začal zpívat. Celý kmen tančil až do okamžiku, kdy s posledním úderem bubnu vstoupil mezi nás Oheň. Měl podobu vysokého statného muže, který okolo sebe vířil hořícími pochodněmi a chrлил plameny do všech stran. Tázal se, proč jsme ho přivolali. Šaman mu vysvětlil, že potřebujeme pomoc pro Slunečního muže. Kdo něco žádá, musí také něco dát – pravil Oheň - a my jsme mu nabídli taneční hůlky, které každý vyrobil, a také tabák a vonné byliny. To vše jsme hodili do plamenů. Oheň nám za to daroval kouzelné křesadlo, kterým v pravý čas rozděláme oheň, aby pomohl v našem díle. Jak přišel, tak se také ohnivý muž vytratil do noci. Máme velkou radost, a tak se rody pod vedením Berušky mohly bez obav pustit do dalšího úkolu Windigovy stezky. Šlo o hru se svíčkami. Kdo v ní byl nejlepší se dozvíme zítra.

22. 7. 2024

Pokračujeme v naší snaze obnovit kouzelnou zahrádku Slunečního muže. Už nám zbývá jen získat pomoc Vzduchu. Usoudili jsme, že nejučinnější bude, aby každý rod zhotovil velký lapač snů, s nímž si bude pohrávat vítr. Doufáme, že to Vzduchu bude příjemné a že nám za to pomůže. Lapače snů už jsme nejednou dělali, ale tentokrát jsme se rozhodli, že je doplníme o různé ozdoby, z nichž bude jasné, kterému rodu lapač patří. Ozdoby vyrábíme ze zvláštního těsta, barvíme je a sušíme na slunci. V průběhu dne se také konala další soutěž mezi rody do Windigovy stezky. K velké radosti některých malých bojovníků a squaw osedlali koňští lidé Šagiho a Rimejku a vozili zájemce. V pozdním odpoledni byly lapače hotové, a tak jim šaman požehnal a čekali jsme, zda se Vzduch nějak projeví. Dlouhou dobu se nedělo vůbec nic. Až po večerním jídle se na tábořiště snesl bílý obláček a když se rozptýlil, našli jsme na větvi jednoho stromu zvláštní zvonkohru. Pochopili jsme, že to je znamení přízně posledního z živlů a vydali jsme se k poničené zahrádce. Tam jsme do kořenů květin nasypali posvátnou hlínu, zalili jsme je kouzelnou vodou, dodali jsme jim sílu jiskrami z mocného křesadla a pověsili jsme poblíž zvonkohru, aby Vzduch měl důvod o rostliny pečovat. Teď nezbývá než čekat, zdali naše úsilí povede k úspěchu.

23. 7. 2024

Hned ráno jsme pochopitelně byli zvědaví, zda naše úsilí vedlo k úspěchu. Mnoho z nás se vypravilo k zahrádce Slunečního Muže. Radostně jsme shledali, že květiny jsou zdravé a silné.

Díky tomu jsme mohli vesele hrát hry a pokračovat v plnění úkolů Windigovy stezky. Zatím s náskokem vede rod Zaječí Tlapky. V odpoledních hodinách klany Psích Válečníků a Divokých Horských Koček vyrazily v rámci plnění svých zkoušek na výpravy do okolí. Vrátily se se špatnými zprávami! Kouzelné květiny byly uvězněny v kovových klecích a omotány něčím, co vypadalo jako pavučiny. Brzy nás napadlo, že by tu mohla škodit Odula – obrovský zlý pavouk. Ozbrojili jsme se a vydali se hledat, zda tu skutečně je. A vskutku! Nedaleko od naší vesnice jsme objevili ohavné smrduté doupě, v němž trůnil obrovský pavouk vysoký jako dva urostlí muži. Začali jsme s ním vyjednávat, přičemž naše postavení zlepšovalo to, že jsme jej oslňovali zrcátky odrážejícími sluneční svit, který Odula nenávidí. Pavouk se dušoval, že květinám neuškodil on a slíbil, že zítra nám prozradí viníka, pokud jej dostatečně dobře pobavíme.

Obchod je uzavřen a my chystáme oheň Nového Jména. Letos se obzvláště vydařil. Z nových jmen zmiňme Okouna, Běžícího Býka, Noční Vítr, Jednorozce, Jantarovou Jestřábici, Píseň Louky, Červenku ve Křoví a Letní Bouři.

24. 7. 2024

Hlavním úkolem dnešního dne bylo splnit naši dohodu s Odulou. Rozhodli jsme se, že ji pobavíme zápasem v lakrosu a pavoučími tanci. Takové tance dosud náš kmen netančil, a proto jsme je museli vytvořit. Zabralo to nějaký čas, ale po poledním jídle jsme se mohli pustit do díla. Nejprve byl na řadě lakros. Po urputném boji vyhráli Košiláči vedení Trávou a Sokolem. Máme za to, že výplety lakrosek, které připomínají pavučinu mohly Odulu zaujmout. Poté každý rod předvedl svůj tanec. Postupně jsme prošli v taneční podobě řadu pavoučích dovedností.

Po posledním tanci, který představoval pavučinu ve tvaru spirály, se zpoza křovin vynořila ohavná Odula. Chvilku jsme se s velikým pavoukem handrkovali, ale nakonec nám dál žádanou zprávu. Podle něj květinám škodí nějaká stará čarodějnice, kterou dobře známe. Pak se Odula vytratila a doufáme, že odtáhla hodně daleko. Má k tomu ostatně dobrý důvod, protože jsme jí pohrozili, že by jí případně mohl trápit sluneční svit z našich zrcátek.

Hned jsme začali rokovat o jakou čarodějnici by mohlo jít. Padala různá jména, ale vše nasvědčuje tomu, že to bude zlá baba Antraxa. Už jsme se s ní setkali mockrát. Většinou škodila, ale tu a tam nám poskytla důležité předměty nebo znalosti. Vždycky jí však šlo jen a pouze o vlastní prospěch. Teď je jen otázka, jak jí někde potkat, v nejlepším případě přistihnout při činu s zjistit o co jí vlastně jde. V pozdním odpoledni se ještě obětavě vydal klan Tří Sester vedený Taté Witko ke kouzelné zahrádce, aby se podíval, zda se stav

květin nezhoršil. V horkém slunečném dni zahrádka jistě ocenila vláhu z nedalekého potoka, kterou jí naše squaw obdařily. Samozřejmě dbáme nezbytné opatrnosti a proto celou výpravu střežily klany Psích Válečníků a Divokých Horských Koček. Ve vesnici jsme v podvečer ještě hráli novou hru s házením kroužků na kůl. Již zmíněný klan Tří Sester také pokračoval ve zkouškách pro nové uchazečky.

Zkoušky ostatně probíhají i v dalších klanech. Uléháme ke spánku a doufáme, že zítra konečně dáme zahrádku Slunečního Muže do pořádku.

25. 7. 2024

Vyprávění o dalším dni musíme zahájit vzpomínkou na uplynulou noc. Již byla úplná tma, když hlídku a spáče vyděsil křik Berušky a Vede Koně, které uprostřed vesnice narazily na podivné vetřelce. Čtyři postavy v černých hábitech procházely s velkou pochodní mezi našimi týpí. Snažili jsme se na ně zaútočit, ale nebylo možné se k nim přiblížit.

Nicméně nezvaní hosté nás nijak neohrožovali. Po chvíli pomalým krokem zmizeli ve tmě.

Ráno jsme o tom samozřejmě rokovali a shodli jsme se, že muselo jít o Pastýře Duší, kteří hledají zbloudilé bytosti, které uvázly mezi světy. Pro nás nejsou nebezpeční. Můžeme se tedy věnovat našemu hlavnímu úkolu – záchraně kouzelných květin.

V průběhu dne vyšlo několik výprav, aby zjistily, v jakém stavu je zahrádka Slunečního Muže. Před malým odpoledním jídlem přispěchal Ten Co Naslouchá Trávě se zprávou, že další z květin byla uvězněna v kovové kleci. Je to jasné! Neznámý škůdce je nablízku. Ihned jsme k zahrádce vyslali stráž, která bude na zloducha číhat. Hlídky se budou samozřejmě postupně střídát. Někdy při čtvrtém střídání přiběhl do vesnice uřícený posel se zprávou, že při činu byla přistižena čarodějnice Antraxa. Jakmile byla odhalena, dožadovala se rozhovoru s Bouřkovým Mrakem. K vyjednávání spěšně vyrazil celý kmen. Na ochranu proti zlým kouzlům jsme měli posvátnou dýmku Bílé Bizoní Ženy a kopí našeho šamana. Vyjednávání bylo složité. Baba je prohnaná a její průvodce, hloupý, ale silný skřet nás udržoval v uctivém odstupu. Nakonec jsme se ale dohodli. Antraxa uvolní květiny z klecí a nebude jim více škodit, když pro ni vypěstujeme plivníka – kuře, které se při dobré péči vylíhne ze skořápkových sazeniček, jež nalezneme na vajíčkovém poli. Plivník umí sám čarovat a svému majiteli plní všechna přání. Pak babizna i se svým průvodcem zmizela v lese a my před sebou máme těžký úkol - najít vajíčkové pole a do sobotního rána vypěstovat plivníka. Snad to zvládneme.

Pak přišel večer, týpí se rozsvítila jako lampióny a zaduněl buben svolávající jednotlivé rody k mapě znázorňující Windigovu stezku. Teď se všichni dozví, jak si vedou, kdo se přiblížil k cíli a kdo zůstal pozadu.

26. 7. 2024

Hned, jak jsme vstali, začali jsme přemýšlet, kde hledat vajíčkové pole. Již včera večer měli mladí bojovníci a squaw několik zajímavých nápadů. Poslali jsme je tedy v doprovodu zkušenějších, aby ověřili, zda to byly nápady správné. Po chvíli se radostně vrátil Černý Štír a Stojí Proti Větru a dovedli nás k hledanému místu. Bylo tam políčko se spoustou skořápek vyrůstajících ze země. Z nich si každý rod vybral jednu sazeničku, kterou umístil u svého týpí a bude o ni co nejlépe pečovat. Důležité bylo postavit nad sazeničku klec, aby plivník neutekl v případě, že se vylíhne.

Nyní už zbývá jenom čekat, zalévat sazenice a doufat, že zítřejší ráno přinese úspěch. Někteří také svou péči zlepšují tím, že vajíčkům zpívají povzbuzující písničky.

Kromě toho využíváme toto klidnější období ke hraní zajímavých her. Pokračují rovněž zkoušky do klanu Tří Sester a Divokých horských koček.

27. 7. 2024

Netrpělivě jsme očekávali dnešní ráno. Každý rod doufal, že právě jemu se vylíhne plivník. Úspěch se dostavil u jezevcova rodu. Ostatní měli ze sazeniček vypěstovaná pouze vajíčka v různém stavu. Čekali jsme, co se bude dít dál. Netrvalo dlouho a objevil se velký skřet a cosi vyřvával ve svém ohavném jazyce. Bouřkový Mrak skřetštinu ovládá, a tak nám přeložil, že skřeta posílá baba Antraxa, aby nás přivedl.

Čarodějníci jsme potkali poblíž zahrádky – radostně převzala plivníka a dokončili jsme obchod. Po jejím kouzle se ze země vyvalil dým a květiny byly osvobozeny. Antraxa se ztratila v lese a my jsme se vesele vrátili do vesnice. Po nějaké době vběhnul mezi naše týpí s radostným voláním Sluneční Muž. Věděl, že jsme zahrádku uzdravili a nesl nám odměnu – hliněný krajáč plný sladkého sněhu, který nasbíral na vrcholcích hor. Moc jsme si na té dobrotě pochutnali. Sluneční Muž se rozloučil s velkými díky a odešel dělat svou práci. Den plný úspěchů ukončil příjemný déšť, který zahnal úmorné dusno a připravil nám příjemný večer.

28. 7. 2024

V noci na dnešek přerušil noční ticho zvuk bubnu a Divoké Horské Kočky ohlásily, že mají několik nových členek, které zdolaly náročné zkoušky. Máme radost z posílení tohoto válečného klanu.

Neděle je u bělochů dnem svátečním. Shodou okolností si i my dnes můžeme užívat radost a volné chvíle, protože jsme dokázali pomoci Slunečnímu Muži. Hlavní zábavou dnes byl krouket, v němž soutěžili otcové a matky rodů a další dospělí. Zvítězila Temná Noc s Ospalým Měsícem. Odpoledne pak ovládla hra podobná bělošské vybíjené, která bavila úplně všechny po velmi dlouhou dobu. Večer pak vzplály pochodně u mapy s Windigovou stezkou, kde se rody dozvěděly, jak se jim v této cestě daří.

29. 7. 2024

Pokračujeme v příjemném čase her a radosti. Nejprve se rody utkaly v oblíbené hře Hlavonožec a později připravili Jezevec a Taté Witko hry Velbloudí karavana, souboj lukostřelců a "jezdecké" klání. Zvláště poslední měla velký úspěch.

Později se díky Klanu Koňských Lidí mohli zájemci svézt v sedle našeho koňského přítele Šagiho.

Už jsme si mysleli, že v poklidu proběhne celý den, ale po večerním jídle svolali kruh náčelníci našich válečných klanů – Beruška a Sokol. Usoudili, že kmen potřebuje oživit a zlepšit své bojové schopnosti a řekli, že Psi a Kočky budou představovat naše nepřátele a ostatní se s nimi mají utkat na velké pláni. Nápad se nám zdál dobrý, a tak jsme se rychle ozbrojili a vydali se směrem k zapadajícímu slunci. Čekalo nás ovšem nemilé překvapení.

V lese jsme narazili na velkou tlupu skřetů a lidských žoldnéřů. Dobré pro nás bylo, že tito zlodušci se handrkovali o nějakou kořist a potýkali se mezi sebou. Využili jsme toho a zaútočili na ně. Boj ovšem nebyl tak snadný, jak jsme si zprvu mysleli. Znesvářené tlupy se proti nám spojily a my jsme měli co dělat, aby nás nepobily. V nejtěžší chvíli se šamanův učedník Modrá Mlha spojil se svým mistrem, který nám poslal podpůrné kouzlo. Také kruh těch nejmenších a našich dospělých squaw zpíval píseň, jež nám dodávala sílu. Vzchopili jsme se tedy k rozhodnému úderu a zahnali jsme nepřátele do lesa takovým způsobem, že si budou dlouho lízat rány a zdálky se budou vyhýbat naší vesnici.

Radujeme se z vítězství a v příhodný čas se sejdeme u ohně, aby se stateční mohli přihlásit o orlí pera.

30. 7. 2024

Dnešní dopoledne jsme věnovali hrám, které nás v parném dni svlažily. Na jednu z nich, vodní bitvu, jsme přizvali své přátele Valarim a utkali se společně. Nešlo o výhru, ale o společně strávené chvíle.

Po odpoledním jídle klan Tří Sester vyhlásil výsledky svých zkoušek. Do klanu byla přijata Jedle. Následně si Šedý Jezevec vzal na starost výcvik v boji. Nejprve klanu Psů a Koček, poté zbylých dobrovolníků.

Ke konci dne Beruška vyhlásila výsledky včerejší hry z Windigovy stezky.

Abychom se však udržovali ve střehu, dohodli jsme se s lidem Valarim na společné noční hře. Každý lid má své tři předměty, které má přes noc pomocí hlídek střežit. Během této doby se však musíme pokusit ukořistit předměty i druhého soupeře. Všichni se připravujeme a čekáme, jak souboj ráno skončí.

31.7. 2024

Nejprve byly rody svolány k mapě Windigovy stezky, protože jeden z nich už došel k cíli. Také se společně podařilo získat v průběhu cesty tajuplné klíče. Po chvíli přemýšlení se z nich podařilo složit mapu a heslo, které znělo: Odcházej v míru. Podle mapy se všichni vypravili na vysoký kopec nad vesnicí a tam každý rod našel vak se sladkými odměnami. Radost byla veliká.

Pak přišel čas na společné hry s Valarim. Velmi jsme si užili Meelstorm i Hututa a především vodní bitvu.

V horkém dni to bylo příjemné osvěžení, na které navázala Eryrova ukázka chladných bělošských zbraní, kterou s pomocí Tirna výtečně předvedl ve stínu jídelny.

Pod přístřeškem pak Hignawaton už po několikáté rozložila své bohatě zásobené a oblíbené tržiště.

Na večer byl vyhlášen slavný Hodokvas. Stvdili jsme své přátelství a spojenectví s Valarim, zahořel velký oheň a potulní hudci hráli k bujarému tanci. Nadšení tanečníci se v průběhu večera mohli posílit skvělými horkými psy. Na závěr ještě mladí dospělí odvážně za zvuku hudby skákali přes oheň. Uléhali jsme plní radosti.

1. 8. 2024

Otec Slunce nám byl dnes opět tak nakloněn až jsme si říkali, že by mohl trochu ubrat. I přesto jsme ještě sehráli několik společných her s Valarim.

Odpoledne začala obloha naznačovat, že naše ranní přání budou vyslyšena, proto jsme spěchali, abychom pořídili barevné obrázky ve slavnostním oblečení dříve, než se počasí úplně zkazí. Stihli jsme to jen tak tak, protože duchové počasí na nás seslali takový lijavec, že jsme museli kopat odvodňovací stružky a měli jsme strach, jestli vůbec bude možné uskutečnit Oheň Loučení. Ale nakonec se přece jen déšť utišil a my jsme se mohli sejít u Ohně ve sněmovním týpí.

Nejprve byla udělena orlí pera za statečnost. Získali je – Noční Vítr, Zajíc, Žabička na Lístečku a Divoký Šíp. Pak jsme zazpívali několik radostných písní, a nakonec zazněla slova na rozloučenou.

Noční tmou v usínající vesnici pak prošli všichni dospělí a zazpívali indiánskou ukolébavku Ho, ho, ho Watanay.